

η Άλκη Ζέη απαντάει στα Φεραιάκια

Συμμετείχαμε στον **Μαραθώνιο Ανάγνωσης** που ήταν αφιερωμένος στην αγαπημένη και σπουδαία συγγραφέα, την Άλκη Ζέη. Με αφορμή αυτό το γεγονός αποφασίσαμε να της στείλουμε κάποιες ερωτήσεις για να της πάρουμε συνέντευξη. Η συμμαθήτριά μας, η **Άρτεμις**, έγραψε τις ερωτήσεις και τις στείλαμε. Αν και η κυρία Ζέη έχει πολλά "τρεχάματα" και ελάχιστο χρόνο, μπόρεσε να μας απαντήσει και έτσι έχουμε μία θαυμάσια συνέντευξη της. Την ευχαριστούμε πάρα πολύ!

Ευάγγελος Ρήγας

Σας αρέσει να γράφετε από μικρή;

Από πολύ μικρή μου άρεσε το γράψιμο. Νομίζω από τότε που άφησα την πλάκα και το κοντύλι, που γράφαμε στις πρώτες τάξεις, και πήρα το μολύβι στα χέρια μου.

Ποιο είναι το αγαπημένο σας βιβλίο από αυτά που γράψατε και γιατί;

Δεν ξεχωρίζω κανένα από τα βιβλία μου γιατί σε όλα υπάρχει ένα κομμάτι από τον εαυτό μου.

Πώς βιώσατε τον πόλεμο του '40 και την Κατοχή;

Όπως όλος ο κόσμος, με πείνα και φόβο. Με τη διαφορά ότι όλα αυτά εξουδετερώνονταν μπροστά στη χαρά και την ελπίδα που μας έδινε η αντίσταση στην οποία παίρναμε ενεργά μέρος. Είχαμε ένα μεγάλο όραμα, την απελευθέρωση της χώρας μας και ήμασταν περήφανοι που συμβάλλαμε κι εμείς σ' αυτόν τον σκοπό.

Τι ρόλο παίζει το διάβασμα βιβλίων στο παιδί;

Πολύ μεγάλο. Νομίζω πως τα παιδικά χρόνια είναι αυτά που διαμορφώνουν τον κατοπινό ενήλικα. Και το βιβλίο μπορεί να συμβάλλει σημαντικά σ' αυτό. Ρώτησε μια μητέρα τον Άγγλο συγγραφέα Ρόμπερτ Νταλ: "Το παιδί μου είναι ενός έτους, από πότε πρέπει ν' αρχίσω να του διαβάζω βιβλία;" Κι εκείνος απάντησε: "Χάσατε έναν χρόνο, κυρία μου."

Όταν βρεθήκατε στη Ρωσία, πώς ήταν η ζωή στη Ρωσία εκείνης της εποχής;

Σ' αυτή την ερώτηση δεν μπορώ να απαντήσω, γιατί χρειάζεται ολόκληρη πραγματεία για να πω σε κάποιον που δεν ξέρει λίγα λόγια για το πώς ήταν η ζωή εκεί. Ένα μόνο μπορώ να πω: εγώ ζούσα με τη νοσταλγία της Ελλάδας. Δεν μ' άρεσε το κρύο ούτε το χιόνι που άρχιζε να πέφτει τέλος Οκτωβρίου κι έλιωνε μέσα Απρίλη. Ήταν βέβαια πολύ ωραίο να βλέπεις το χιόνι μέσα από τα τζάμια. Μέσα στο σπίτι είχε 25 βαθμούς και έξω έφτανε και τους 30 υπό το μηδέν, αλλά όχι πολύ συχνά. Η καθημερινή θερμοκρασία, βέβαια, ήτανε 20 με 25 υπό το μηδέν. Τα παιδιά μου που γεννήθηκαν εκεί λάτρευαν το χιόνι. Τα έβλεπα μέσα από το παράθυρο να τρέχουν στην αυλή με τα παγοπέδιλα, να παίζουν χιονοπόλεμο και να τσουλάνε με τα σκι.

Τι συμβουλή θα δίνατε σε ένα παιδί;

Γενικά δεν μ' αρέσει να δίνω συμβουλές. Τα παιδιά μου και τα εγγόνια μου τα άφηνα να μου λένε αυτά τις επιθυμίες τους κι ύστερα μαζί αν χρειαζότανε τις διαμορφώναμε. Γενικά τώρα θα ήθελα να πω στα παιδιά, αυτές τις γκριζες μέρες που ζούμε, να βρίσκουν κάτι που τους αρέσει και να δημιουργούν με τους φίλους τους μια ομάδα που θα πραγματοποιεί αυτό το κάτι που θα τους δώσει φτερά.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Άρτεμις Προφίρ